

A fák között úgy fut, szalad  
Mint virgoncvérű kis fiú.  
Erős markával a hiú  
Rózsák bíbor szirmába kap.

Fütyül, száguld a fürge szél,  
Szilaj kedve határtalan.  
Amerre jár, a rőt arany  
A fákról sírva permetél.

Kapukat dönget s büszke ő.  
Ha hull a rozzant háztető  
És ha szemedben könny vacog.

Itt-ott bezúz egy ablakot.  
...Aztán a fáradt, vad gyerek  
Halkan, békén elszendereg.